

NADALJNJA VSEBINSKA IN OBLIKOVNA USMERITEV NAŠE SKUPNOSTI

Nov način financiranja?

KAKO Z GRADIVOM PO NAJKRAJŠI POTI DO DELEGATOV? – DELEGATSKA VPRAŠANJA IN ODGOVORI IMAJO PREDNOST – KAJ PA SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI? SKRAJŠATI SEDANJI MESEČNI RITEM IZHAJANJA

Že vse letošnje poletje in v jesen potekajo v raznih sredinah in na različnih ravneh živahne razprave o nadaljnji vsebinski in oblikovni usmeritvi Naše skupnosti. Zaključile naj bi se nekako v novembru, ko bodo dobile svoj tudi formalni sklep na seji občinske skupščine Moste-Polje.

Pri teh prizadevanjih gre za dvoje: prvič, kako najučinkoviteje prilagoditi vsebino in obliko glasila zahtevam, ki jih sredstvom javnega obveščanja nalaga delegatski sistem, in drugič, kako temu primerno rešiti nekatere kadrovske in finančne probleme časopisa. Zavedamo se, da naloga ni lahka in da je od njene ugodne rešitve odvisno, kako bomo delegacijam in tudi vsem bralcem zagotovili kar najučinkovitejše in pravočasne informacije. Prvi korak na tej poti je že storjen v zadnji – deveti – številki, ko smo se odločili za tako imenovano delegatsko tribuno.

NAMESTO 79 ODBORNIKOV 1500 DELEGATOV

Novoizvoljena in delegatsko oblikovana občinska skupščina ima okoli 1500 delegatov, katerim je treba zagotoviti pravočasno dostavo gradiva za plenarne seje in seje vseh treh zborov občinske skupščine. Gradivo za vsakega delegata obsega v poprečju približno 80 strani tipkopisa mesečno. Pomnoženo s 1500 daje natančno 120.000 strani. Kolikšno je to delo, če naj gradivo razmnožujemo v dosedajni obliki in kolikšni so stroški poštnih in drugih storitev, si lahko predstavljamo! Zato delovna skupina, ki je preučevala to problematiko, meni, da je edina rešitev v tem, naj

prejmejo kompletno gradivo samo vodje delegacij in še nekateri drugi dejavniki, da pa bi ga v skrajšani obliki in novinarsko obdelanega objavljali v Naši skupnosti na straneh delegatske tribune.

KAJ NAJ BI PRINASALA DELEGATSKA TRIBUNA?

Gradivo pred sejami

Gre za tako imenovano preventivno informiranje o konkretnih ukrepih, programih in stališčih občinske in mestne skupščine ter njihovih teles. Sem sodijo objave dnevnih redov za plenarne seje in seje zborov, povzetki iz gradiva o posameznih točkah dnevnega reda s komentarjem ali brez njih ter odgovori na vprašanja delegacij, ki so bila postavljena na prejšnjih sejah. In ne nazadnje, sem sodijo sklepi in stališča izvršnega sveta o konkretnih problemih, o katerih je izvršni svet že razpravjal.

Gradivo po sejah

Sem sodi poročanje o razpravah, ki so potekale na sejah zborov in na plenarnih sejah občinske skupščine. Za vsak zbor velja zapisati kratek povzetek iz razprav o vsaki točki dnevnega reda ter stališča zborov do obravnavanih problemov.

In zopet je tu samostojna in izčrpna informacija o delu iz-

vršnega sveta, kajti v pristojnosti IS kot politično-izvršnega organa skupščine je vrsta samostojnih ukrepov, o katerih mora biti javnost obveščena izčrpno in pravočasno.

V vsaki številki Naše skupnosti bi morali na delegatski strani objavljati tudi informacije o delu, stališčih, sklepih in ukrepih samoupravnih interesnih skupnosti (izobraževalne, kulturne, stanovanjske, telesno-kulturne ter skupnosti socialnega skrbstva). Na njihove seje bi morali vabiti novinarja Naše skupnosti ali pa uredništvu zagotavljati ustrezno gradivo, zapisnike s sej ipd.

Izvršni svet občinske skupščine bo moral uredništvu pravočasno posredovati odgovore na vprašanja delegacij.

Poleg navedenega – nekoliko bolj uradnega skupščinskega gradiva – bi na straneh delegatske tribune objavljali tudi aktualne uvodnike. Le-ti bi morali biti mobilizacijski, informativni, motivacijski in problematski hkrati. Kot taki naj bi delegate in delegacije spodbujali h konkretnim razpravam, akcijam in nalogam.

Novinar, ki bo profesionalno spremljal delo skupščine in njenih organov, pa tudi drugi člani uredniškega odbora, bodo morali občasno s samostojnimi, kreativnimi, kritičnimi in pole-

Nadaljevanje na 2. strani

Tretja seja občinske skupščine

Na skupni seji vseh treh zborov občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje, 12. septembra 1974, je tekla razprava o družbenem dogovoru o štipendiranju, o uresničevanju srednjeročnega programa stanovanjske gradnje v občini sprejeli pa so tudi odlok o vojni organizaciji in delovanju predsedstva skupščine, IS in upravnih organov občine v vojnih razmerah. Več o seji skupščine in sejah zborov berite na straneh Delegatske tribune!

ŠE O PROSLAVI V LITJI

Nedavno je bil v Litiji prvi zbor aktivistov OF litijskega okrožja. V pripravljalnem odboru za ta zbor, ki ga je skoraj do konca vodil nepričakovano umrl aktivist in borec tovariš Tone Koprivnikar-Gorki, so zbrali zanimive podatke o žrtvah, ki prepričljivo dokazujejo, kako velik je bil prispevek teh krajev naši zmagi in svobodi, v kako težkih okoliščinah sta rasla partizanska vojska in ljudska oblast.

Litija in njena okolica sta bili pomembno središče narodno-osvobodilnega gibanja. Na slehernem hribu krog Litije so odmevali strelj partizanskih enot, sestavljene pretežno iz mladih borcev domačinov, tu je operirala prva slovenska brigada – II. grupa odredov, to je bilo operativno zaledje IV. divizije, tu se je prek Save prebijala Šlandrova brigada.

Minulo slavje je bilo namenjeno terenskim družbenim delavcem, terencecem, aktivistom in simpatizerjem Osvobodilne fronte, njenim rajonskim in terenskim odborom, sekcijam in komisijam – vsem tistim preprostim ljudem, ki so se vključevali v skupno fronto boja in akcije.

LJUBA GARBAJZ

Rubrika Novice iz naših krajev z osme strani

Kratko in jedrnato

Minila so tri leta, odkar smo na zadnji strani Naše skupnosti uvedli novinarsko rubriko *Novice iz naših krajev*. V tem času si je uredništvo nabralo nekaj izkušenj, ki jih bomo skušali strniti v naslednjih vrsticah.

Za uvod naj ugotovimo in sprejmemo nedeljeno sodbo uredništva in bralcev o tem, da je rubrika potrebna in da je povsem opravičila svoj namen. Prizadevanja tisočih dopisnikov so bila naravnana na kar najbolj izčrpno in sprotno obveščanje o pomembnih dogodkih iz krajevnih skupnosti. Pri tem prizadevanju so bili eni bolj drugi manj uspešni, kar je pač odvisno od zavzetosti in sposobnosti posameznika. Škoda le, da smo v tem času izgubili tudi nekaj zelo dobrih sodelavcev, ki so nenadoma in iz različnih vzrokov preprosto prenehali pisati.

Se večja škoda pa je v spoznanju, da v zadnjih treh letih nismo v omenjeni rubriki objavili niti ene same novice z območja KS Klopce. To pomeni, da bodo (brez dramatičnega in napihovanega) tudi zametki, ki bodo prebirali Našo skupnost, morda jezni in razočarani nad tem, da jim ni dano prebrati nobene novice iz Klopce. Zelo malo ali skoraj nič nismo v tem obdobju dobili vesti iz Zelene jame, Smartnega in Besnice. Sodimo, da ob tem problemu sveti KS in krajevne družbenopolitične organizacije navedenih KS ne bi smeli ostati neprizadeti.

Sedaj pa k vsebini poročanja: Staro pravilo dobrega pisanja je: *bodi kratek in jase!* S tem je pravzaprav povedano vse. Časopisni prostor je vedno dragocen in ga velja pametno in racionalno izkoristiti tudi zato, ker stroški tiskanja Naše skupnosti niso majhni.

Ni namreč dobro, če npr. dopisnik v najboljši veri, da bo napisal dobro novico, posveti več kot polovico časopisnega stolpca vtisom z izleta upokoencev povsem pa zanemari poročanje npr. o delu komisij pri krajevni skupnosti. To ne pomeni, da o izletu upokoencev ni treba pisati. Narobe, treba je pisati, samo kratko-informativno. Za zgled kratkega, jedrnatega poročanja opozarjamo na vesti iz KS Hrušica-Fužine. Dopisnica uspeva na eni strani tipkopisa strniti (registrirati) vse pomembne dogodke preteklega meseca. Ne bomo preskromni pri izbiri snovi: morda bo lahko vest, ki se nam še danes zdi nepomembna za objavo, že jutri zelo dobrodošla, ker morda prav kot „drobtinica“ ne bo zabeležena nikjer drugje.

Najbrž to ne bo veljalo za vse KS, predvsem za večje – mestne, je pa vseeno lahko dobro napotilo in spodbuda dopisnikom.

Naj bodo torej novice kratke in z vseh področij dela in življenja v KS (komunala, zdravstvo, šolstvo in vzgoja, otroško varstvo, socialno skrbstvo, kultura, šport, družbenopolitična dejavnost ipd.). Bolje je pet kratkih vesti kot ena sama, pa še tista morda dolgovozna.

In še sklepna misel: naj bo naše pisanje aktualno, jedrnato in jasno!

FRANCE FAJDIGA

Metoda dela družbenopolitičnega zbora

Družbenopolitični zbor je na 3. seji razpravjal o metodah in vsebini svojega dela. Delegati so ugotavljali, da je vrsta vprašanj tako o vsebini kot o načinu dela nejasnih ter poteka delovanje njegovih delegatov bolj ali manj „po občutku“. Kljub temu, da je bilo organizirano republiko posvetovanje predsednikov DPZ, na posvetu ni bilo danih konkretnih opredelitev in napotkov za delo teh zborov.

O delu družbenopolitičnega zbora je razpravljali tudi razširjeni izvršni odbor OK SZDL. Sprejel je več zaključkov, ki obvezujejo vse dejavnike druž-

benega življenja, tako delegate zbora kot družbenopolitične organizacije in skupščino. Najpomembnejše so: obveznost družbenopolitičnih organizacij,

da o posameznih vprašanjih zavzemajo jasna stališča, da zagotavljajo redne in delovne stike z delegati, da svoja stališča usklajujejo v SZDL kot notni fronti vseh organiziranih socialističnih sil; skupščina in njeni organi so nedvomno odgovorni za smotno sestavljanje dnevnih redov; za pravočasno pripravo in dostavo gradiva ter seveda za izdelavo nujno potrebnih poslovnikov.

Sami delegati pa imajo dolžnost še nadalje aktivno delovati v svoji družbenopolitični organizaciji ter tvorno vplivati na realizacijo stališč in družbenih nalog v družbenopolitičnem zboru in skupščini.

MOŽNA SHEMA OBLIKOVANJA STALIŠČ DPZ

V razmišljanju o delovanju družbenopolitičnega zbora se pojavlja zamisel o obliki, ki bo povsem zagotavljala najtesnejšo in tekočo povezavo med delegati in družbenopolitičnimi organizacijami, iz katerih izhajajo.

Ob sestavljanju dnevnega reda zbora se bo moral njegov predsednik posvetovati z vodstvi družbenopolitičnih organizacij o vprašanjih, ki jih bo zbor obravnaval. Dnevni red mora biti seveda usklajen tudi s seji ostalih dveh zborov in skupne seje ter programi skupščine. Gradivo za seje zbora

morajo poleg delegatov prejeti tudi vsa vodstva občinskih družbenopolitičnih organizacij. Le-te bi se morale opredeliti, o katerih vprašanjih bodo razpravljali njihovi izvršilni organi, o katerih pa morda celo konference. Vsaka družbenopolitična organizacija bi morala na sejo ustreznega organa povabiti tudi svoje delegate v družbenopoli-

Nadaljevanje na 4. strani

Dobitniki priznanj

družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine ob 10-letnici krajevnih skupnosti Ljubljana Moste-Polje, 15. septembra 1974

KRAJEVNA SKUPNOST	PREJEMNIK
BESNICA	Matej Božič, Anton Žagar, Andrej Alauš
BIZOVIK	Franc Brajer, Franci Brčelj, Daniel Zitnik
DOLSKO HRUŠICA	Joža Cerar, Ivan Sasso, Marija Korbar, Franc Zrimšek, Franc Jamnik
KLOPCE KODELJEVO	Franc Tekalec, Franc Jemec, Anton Urbič, Albin Galof, Zalka Klopčar, Milan Pritekelj
LIPOGLAV	Milan Marolt, Anton Vovk, Julij Urbinc
MOSTE	Inka Gorenčan, Slavica Ružič, Justin Matko, Leopold Kos
NOVE JARŠE	Stanko Tratnik (+), Lovro Merčun (+), Anton Bau, Franc Prešentnik
POLJE	Stane Jalovec (+, st.), Hilda Novak, Anton Cerar
SMARTNO	Anton Janežič, Roko Martinčič, Radovan Hrast
ŠTEPANJSKO NASELJE VEVCÉ-ZG. KAŠELJ	Tone Hegler, Franc Marinič, Ivanka Zupancič, Slavka Potočnik, Leopold Gorše, Meri Trtnik
ZALOG	Franc Intihar, Roman Klešnik, Stane Matjažič, Ivo Klavs (+)
ZADVOR	Viktor Parovel, Stane Keber, Miha Berčič (+)
ZADOBROVA-SNEBERJE	Franc Pangeršič, Karel Hribar, Leopold Maček
ZELENA JAMA	Zora Zupan, Rade Tomičević, Janez Matilj, Janez Jančar, Polde Maček

OPOMBA: Kržici označujejo umrle aktiviste

PRIZNANJA OB JUBILEJU

V nedeljo, 15. septembra 1974, je bila na Lipoglavu proslava 10-letnice krajevnih skupnosti. Ob tej priložnosti so številnim družbenopolitičnim delavcem z območja občine Moste-Polje podelili priznanja, medtem ko so vse krajevne skupnosti in Naša skupnost, prejeli častne diplome. Na posnetku vidimo dobršen del dobitnikov priznanj.

Po poteh II. grupe odredov

Zapisi ob peklenskemu tempu

Nič kaj vzpodbudno deževno jutro. Ob uri, ko bi morali iti, se mi je zdelo, da nas je izredno malo. Toda ko smo končno le krenili in se nagnili v „krpana“, sem imel občutek, da nas je veliko preveč. Do Zaloga smo se peljali (pa tudi malce čolnarili bi lahko, saj je bilo pod zaloškim podvozom vode za malo Zbiljsko jezero), od tam naprej pa – pot pod noge. V lepi koloni smo se pomikali naprej. Tri čete, vsaka je štela nekaj nad dvajset ljudi, v vrsti po dva, med četami pa kakih dvajset metrov presledka. V zadnji četi, kjer je bilo najbolj veselo, je igrala harmonika, peli pa so tako, kot bi vse življenje ne počeli drugega.

Tudi v drugi četi so peli a še bolj so se drli, naj vendar malce upočasnimo tempo. Le-ta je bil morda res nekoliko prehitel, a zastavonošam se ne zlepa ne zgrda ni dalo dopovedati, da nismo na tekmovalju hitre hoje, temveč na pohodu. V takšnem, da ne rečem peklenskemu tempu smo prišli do spomenika, kjer je Franc Mazovec-Risto s svojim bratom ubil prvega nemškega vojaka v naši občini. Povedal nam je, kako se je to zgodilo. Ne vem zakaj, toda vso zadevo sem si predstavljal veliko bolj spektakularno in kar malce razočaran sem bil, da to ni bilo tako, kot sem si predstavljal. Igor, ki je bil tudi z nami, pa si ni mogel kaj, da se ne bi pošalil in nas je takoj vprašal, kdaj je počil drugi strel. „Štos“ smo sicer že poznali, toda vseeno nas je presenetil, saj nihče med nami ni pomislil, da se šali. In tako smo zvedeli tudi za drugi strel, ki je počil takoj za prvim.

Tempo je na vzponu malce popustil, vendar smo kljub temu prišli na Janče veliko pre zgodaj. Tako smo imeli več časa za pripravo programa, ki naj bi ga imeli ob tabornem

ognju in na partizanskem mitingu.

Po večerji (bila je odlična za tistega, ki že vsaj teden dni ni jedel, a takih med nami ni bilo) se je začel partizanski miting. Igor nas je prijetno zabaval in včasih nas je ob njegovih pikrih kar zmrazilo. Zato smo se od odra raje pomaknili k tabornem ognju. Tudi tam je Igor skrbel za prijetno razpoloženje. Lado pa nam je pripovedoval o časih, ko je prenašal pošto za glavni štab partizanske vojske.

Zvečer so se pričele naše težave. Ker smo morali naslednje jutro zgodaj vstati, smo nameravali tudi bolj zgodaj zaspati. Pa smo imeli težave z „mamo“, ki je hotela kar se da več „kasirati“ in ni prenehala točiti, kot smo se zmenili. Namesto ob pol enajstih smo šli spat šele ob dvanajstih.

Zdelo se mi je, da sem šele zaspal, pa sem se že moral zbuditi. Slabe volje sem bil, dokler nisem videl, kako čudovito vreme je. Ljubljanska kotlina se je kopala v megli, zato pa smo lahko videli Triglav, Kamniške alpe, Šmarno goro (samo oba vrha, saj je bilo podnožje v

megli), in vse okoliške hribe. Po zajtrku smo odšli na pot. Po kakšnih poteh smo hodili! Kot pravi partizani. V koloni po eden smo hodili po blatu in vodi pa po rosnih travah in če je nanese, smo od časa do časa zašli tudi na pot. Tudi izgubili smo se za hip. Malce po pol deseti smo prišli v Litijo.

O tem, kaj se je dogajalo v

Litiji, pa ste najbrž že veliko brali, zato vam tega ne bi podrobneje opisoval. Povem lahko le to, da je bil pohod dobro pripravljen, da razen spanja ni bilo nobenega spodsrljaja in da smo postali dobri tovariši. Še se bomo videli, saj v kratkem pripravljamo spet nov pohod.

i. g.

MLADI NA POHODU

OK ZMS Ljubljana Moste-Polje je 7. in 8. septembra organizirala pohod po poteh borcev II. grupe odredov, in sicer iz Ljubljane do Janč in naprej v Litijo na zbor aktivistov OF litijskega okrožja.

Pohoda so se udeležili mladi iz večine aktivov mladih delavcev, šol, krajevnih skupnosti, taborniki, člani počitniške zveze in brigadirji delovne akcije SAVA 74, katere je predstavljal brigada Toneta Tomšiča (slednjo je tudi letos organizirala OK ZMS Ljubljana Moste-Polje in je bila 6-krat udarna). Mladim pohodnikom se je na Jančah priključila tudi močna pohodna enota, sestavljena iz zastopstev litijskih mladinskih aktivov.

V dveh dneh pohoda so mladi doživeli veliko novega – plemenitega: urejali so spomenike ob poti, pogovarjali so se z borci II. grupe odredov, spoznavali topografijo, se učili ravnati s kompasom, poslušali predavanja o pomenu splošnega ljudskega odpora. Kres in kulturni program ob njem ter velik partizanski miting za vse prebivalce janske okolice pa je bil prvega

dne tisti višek, ki je dal pohodu množično obeležje in je pokazal, da mladi in starejši zaupajo v našo programsko usmeritev, ki se izpričuje vsakodnevno in o kateri razpravljamo tudi v tem času, pred kongresom ZSM Slovenije.

Tako kot ob spomeniku v Zalogu in na Tujem grmu so pohodniki položili venec tudi pred spomenikom padlih borcev NOB v Litiji ter nato s pesmijo HEJ BRIGADE korakali skozi mesto proti prireditvenemu prostoru zbora aktivistov OF litijskega okrožja. Na tem pohodu so mladi pokazali najplemenitejšo vrlino – vrlino, ki krepijo tovarštvo, nesebičnost, bratstvo in enotnost mladih, negejejo revolucionarne tradicije. Seveda se mladi prav zaradi tega radi odločajo za pohodne aktivnosti. Ne nazadnje pa s preverjanjem svojih telesnih sposobnosti v načrtnem in organiziranem gibanju, ob pridobivanju teoretičnega znanja kujejo najplemenitejši smisel SLO: varovanje domovine.

L. GARBAJS

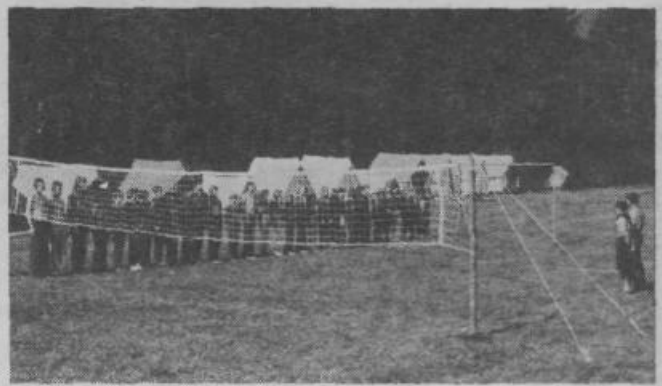
Pod plateno streho v Bohinju

Po nekaj letih smo se zopet odločili, da preživimo dneve pod plateno streho v Bohinju. Tabor smo postavili na gozdni jasi v Ribčevem lazu. Čeprav je kraj znan po veliki vlažnosti, nas je prav prijetno presenetil: deževalo je samo dvakrat, tako smo se pošteno naužili gorskega sonca in se naplavali v toplem jezeru.

Vendar nismo cele dneve ležali na soncu kot martinčki in plavali v vodi kot ribe, ampak smo se učili tudi bivanja v gozdu: gradili smo bivake, postavljali ognjišča, učili smo se kurjenja najrazličnejših ognjev, orientacije, potnih znakov... Da bi bilo naše bivanje v Bohinju prijetnejše, smo prirejali tudi izlete v okolico in na bližnje hribe. Ob večerih pa smo posedeli okoli tabornega ognja in proti nebu se je razlegala pesem: „Tam ob ognju našem, si sežemo v roke, plamen neugašen nam je srce...“

Dnevi so hitro minevali in prekmalu je prišel dan slovesa. Za nami je še en tabor in spomin na prijetne trenutke, ki smo jih preživeli v gozdu. Za prijetno bivanje pod šotori pa se moramo zahvaliti živilskemu kombinatu Zito, kolinski tovarni hranil, tovarni baterij Zmaj in Emoni – mesni industriji Zaloga, ki so nam priskočili na pomoč pri organizaciji in izvedbi tabora.

ZA TABORNIŠKI ODRED ČRNI MRAV MUC

Člani taborniškega odreda Črni mrav ob tabornem ognju nekje v Bohinjskem kotu (zgoraj) in jutranja smotra v tabornišču (spodaj)

Na pohodu so se mladi seznanili s pomembnimi dogodki iz naše slavne polpretekle zgodovine. Skratka, združili so prijetno s koristnim

Vsebinska usmeritev naše skupnosti

Nadaljevanje s 1. strani

mičnimi prispevki komentirati ukrepe, ki jih izvajata skupščina in IS. Mimo tega bodo včasih zaželele tudi bodice, humoreske, glose, koserije. Vse to se da poljubno ilustrirati z zanimivimi in izvirnimi karikaturnimi, ki naj pritegnejo bralčovo pozornost.

Zanimivi bodo tudi pogovori z delegacijami v obliki miniaturne okrogle mize; tedaj naj bi imeli delegati priložnost konfrontirati svoja stališča in v sproščeni razgovoru izmenjati stališča do konkretnih problemov. Sodimo, da bi morali v vsaki številki objaviti pogovor vsaj z dvema delegacijama. Sem sodijo še intervjuji s posameznimi delegati.

Čimprej bo moral na straneh delegatske tribune zaživeti tudi koticček za usposabljanje delegatov. Vodil naj bi ga strokovnjak. Le-ta bi bil delegacijam najbolj svetovalec. Dajal bi odgovore na njihova vprašanja in različne praktične napotke, nasvete, jih opozarjal na njihove pravice in dolžnosti ipd.

KADROVSKA PROBLEMATIKA

Tako zasnovan koncept glasila pa nedvomno terja tudi kadrovske okrepitve v uredništvu, v katerem je doslej delala ena sama oseba in še ta le s polovičnim delovnim časom. V bodoče naj bi list izhajal dvakrat mesečno. Delovna skupina je pripravila novo sistemizacijo delovnih mest v uredništvu:

- glavni (odgovorni) urednik – s skrajšanim delovnim časom,
- tehnični urednik – s polnim delovnim časom,
- novinar – s polnim delovnim časom,
- lektor in korektor – s skrajšanim delovnim časom in
- administratorica – blagajničarka – s polnim delovnim časom.

FINANČNA PROBLEMATIKA

Novi koncept nedvomno terja tudi primerne prostore, opremo in znatno večja finančna sredstva. Pri doseganju zasedbi

delovnih mest v uredništvu so skupni stroški za izdajanje ene številke Naše skupnosti znašali 29.981 dinarjev. Z novo kadrovske zasedbe se bodo zvišali na 35.436 dinarjev. Razlika znaša 5355 dinarjev. Če bi leto izdali 20 številk namesto sedanjih 11, bi to veljalo približno 700.000 dinarjev (seveda pri sedanjih cenah).

Nedvomno bi gornji znesek premočno obremenil že tako obremenjen občinski proračun. Zato se zavzemamo za še druge vire financiranja. Eden od teh je, da bi povsem opustili dose-danji način zbiranja reklamnih oglasov in namesto tega predložili sklenitev samoupravnega sporazuma med ustanoviteljem, družbenopolitičnimi organizacijami, samoupravnimi interesnimi skupnostmi in TOZD. Računamo, da bi s tega naslova lahko zbrali 20 do 30 % sredstev letnega predračuna.

Kot že rečeno, bo o vsej tej problematiki zavzela dokončno stališče občinska skupščina na novembrski seji.

ff

Aktivnost združenja rezervnih vojaških starešin Moste-Polje

Mladi radi streljajo

V okviru načrtov in programov republiškega odbora ZRVS je občinski odbor ZRVS Moste-Polje napravil svoje delovne načrte in programe za leto 1974. V njih je prevladalo nadalnje usposabljanje rezervnih vojaških starešin, predvsem tistih, ki so to po zakonu dolžni storiti zaradi dobrega opravljanja svojih vojnih dolžnosti.

Novost v letošnjem programu pa je bilo streljanje z vojaško pištolo in uvedba čimveč praktičnega reševanja taktičnih nalog v kombinaciji s teorijo po izpitnih vprašanjih. V ta namen je občinski odbor kupil pištolo in potrebno strelivo zanje. Streljanje je bilo v načrtu aprila in maja, za strokovno-teoretsko pripravo pa so bila predvidena skupna predavanja v domu JLA. Vrh vsega je bil predviden taktično-orientacijski pohod, kombiniran s taktičnimi nalogami in teoretskimi vprašanji, in sicer v mesecu juniju. Za jesen pa so poleg udeležbe na raznih vajah enot JLA, teritorialnih in partizanskih enot v načrtu tudi obiski enot JLA zaradi spoznavanja z oborožitvijo in raznimi bojnimi sredstvi.

Realizacije tega programa so se lotili zelo resno, vodilno vlogo je prevzel – ob sodelovanju krajevnih odborov ZRVS – občinski odbor ZRVS. Vsi starešine so dobili celotni program, tako da vsi vedo, kdaj in kaj je bilo storjeno, kje je kdo dolžan in kje lahko prostovoljno sodeluje.

Začelo se je s predavanji v domu JLA. Bila so kar dobro obiskana. Iz naše organizačije je bilo na teh predavanjih 950 starešin ali 76 % celotnega sestava. Da bi bilo teoretsko znanje še bolj utrjeno, so bili po krajevnih organizacijah ZRVS organizirani seminarji. Nanje so bili vabljeni vsi tisti, ki jim je bilo to potrebno za končne izpitne naloge.

Medtem je bilo že organizirano streljanje s pištolo. Ker je bilo to prvič, je bila organizaciji in pripravi na strelišču posvečena še posebna pozornost, da ne bi prišlo do kake nesreče. Pred začetkom so bili vsi starešine še enkrat seznanjeni s podatki in načinom delovanja pištole, saj je bil del starešin, predvsem mlajših, prvič na streljanju s pištolo. Zanimanje za streljanje je bilo veliko, na strelišče je prišlo 950 starešin, celo nekateri, ki niso bili dolžni priti.

Občinski odbor je za to akcijo v sklopu priprav mladine za SLO in v dogovoru z raznimi organizacijami mladih v občini uspel, da so prišli na strelišče tudi mladinci: 40 mladih fantov in deklet je bilo tako prvič seznanjenih s taktično-tehničnimi lastnostmi pištole in po kratki vaji so vsi z njo tudi streljali. Nekateri mladinci so dosegli zelo dobre rezultate, celo boljše od nekaterih starešin. Bili so nadse zadovoljni in

navdušeni pa so vsi izjavili, da želijo tudi pri drugih akcijah sodelovati z organizacijo ZRVS. Nasploh se je streljanje s pištolo končalo s prav dobrim rezultatom, sodelovanje mladine pa je prineslo tudi prve uspehe v usposabljanju mladih za delo v SLO.

Seminarji so bili organizirani pred odhodom starešin na pohod. Obdelali so vsa vprašanja v zvezi z nalogami na taktično-orientacijskem pohodu. Pomembno je, da so bili udeleženci zelo aktivni in so dobili odgovore na vsa vprašanja. Se posebno so bili vneti spraševalci o topografiji, saj jim je znanje le-te potrebno za dobro orientacijo na terenu. Ugotovili so, da je ta oblika dela zelo koristna in da velja s to prakso nadaljevati tudi v bodoče. Tudi na pohod so bili povabljeni mladinci. Odzvali so se in jih je 140, razdeljenih po skupinah sodelovalo na pohodu. Z njimi so šli vodniki-starešine, ki so jim spotoma pojasnjevali posamezne taktične naloge. Ob koncu pohoda je bilo zanje organizirano še predavanje iz SLO, kar so spremljali z velikim zanimanjem. Bili so zadovoljni, pokazalo se je, da si mladina želi takega sodelovanja in organiziranja dela.

Na pohodu in pri reševanju taktičnih nalog je sodelovalo 750 starešin, ki so uspešno končali svoje naloge, poznalo pa se je tako po znanju kot pri reševanju nalog, da so tisti, ki so sodelovali pri vseh pripravah, na predavanjih in seminarjih, mnogo lažje in boljše reševali vse naloge.

Upoštevati je treba, da je del starešin letos že bil na vajah v enotah JLA, teritorialnih ali partizanskih enotah in se to šteje kot pohod.

Del starešin pa je bil službeno za-

držan ni ni mogel sodelovati na pohodu. Zato sta zgornja števila in odstotek navzočih kar dober uspeh. Za zamudnike, ki še niso opravili svoje letne obveze, je v septembru predviden izpit iz iste snovi.

Zato je občinski odbor ZRVS na svoji zadnji seji pravilno zaključil, da je del obveznega usposabljanja starešin v letu 1974 že uspešno končan. Na seji so analizirali pozitivne in negativne rezultate in sklenili, da bodo pozitivne izkušnje še nadalje izpopolnjevali, vso pozornost pa bodo posvečali pomanjkljivostim, ki jih bo treba odpraviti pri bodočem usposabljanju starešin.

Poleg tega so analizirali programe posameznih komisij pri občinskem odboru ZRVS. Del njihovih nalog je že opravljen, drugi del pa je v teku.

Člani ZRVS pa niso opravili samo bolj ali manj obveznih nalog. Njih delovanje je razvidno skozi del vseh organov in družbenih organizacij v občini in krajevnih skupnostih. Povsod so se pokazali kot zelo agilni družbenopolitični delavci. To je še posebno pomembno pri starejših članih, ki so večji del bili na odgovornih položajih bodisi v JLA ali pri izgradnji in obnovi domovine. Sodimo, da imajo prav ti tovariši vse pogoje, pa tudi moralno dolžnost, da mlajše starešine in druge občane spoznavajo s svojimi bogatimi izkušnjami in prenašajo tradicije iz NOB na svoje mlajše tovariše, kar jim bo koristilo pri opravljanju njihovih nalog in pri organizaciji SLO.

Z izboljšanjem nekaterih organizacijskih problemov ima organizacija ZRVS v občini Moste-Polje vse možnosti, da izkoristi bogat kadrovskega potencial članov ZRVS in razvije še boljše in vsestransko aktivnost svojih članov.

FRANJO BAVEC

Javna skladišča

LJUBLJANA
SMARTINSKA CESTA 152